

Milli Kültür Araştırmaları Dergisi (MİKAD) / Cilt 6 - Sayı 1

Sorumlu Yazar: Bülent KARA / Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji, Prof. Dr. bkara@ohu.edu.tr

ORCID ID: 0000-0001-6021-085X

Atıf: KARA, B., (2022), Sosyolojinin Tamamlayıcılık Sorunu Ya Da Tamamlayıcı Sosyoloji, Milli Kültür Araştırmaları Dergisi, Cilt 6, Sayı 1, s 1-4.

Gönderim Tarihi: 28 Haziran 2022 / Kabul Tarihi: 29 Haziran 2022

Editoryal

ISSN: 2587-1331

<https://dergipark.org.tr/tr/pub/mikad>

SOSYOLOJİNİN TAMAMLAYICILIK SORUNU YA DA TAMAMLAYICI SOSYOLOJİ

Sosyolojinin sorunu ya da tamamlayıcı sosyoloji'nin konusu toplumda ve bilimde güncelliğini koruyan ve talep gören kendini tamamlamakla alakalıdır. Çünkü toplum şu anda dünya çapında, bireyin toplumdaki rolünü ve yerini sosyal sorunların bireyin yaşamsal aktivitesi üzerindeki etkisini ve bütün bunların ters döngüsünün oluşturduğu ilişkiyi, özellikle medyanın problem çözme veya yaratma konusundaki rolünü yeniden gözden geçirmenin gerekli olduğu bir dönüm noktasını yaşamaktadır. Dünyadaki olaylarla bağlantılı olarak, tamamlayıcı sosyolojinin konusu, hedefleri ve sınırları bu yeni toplumsal ağın yapısına uygun olanın, gerekenin yeniden kendinde oluşturmanın anlamına gelmektedir. Tamamlayıcı sosyoloji bireyin başka bir seviyeye ulaşmasının temeli olarak hizmet edecek olan sosyal ilişkilerin normlarını yeniden oluşturmanın anlamıdır. Bunun için tamamlayıcı sosyolojiyi yeniden oluşturmak gerekir.

Sosyolojik olanı anlamak için tamamlayıcı sosyoloji sorununun yeni anlayış yaklaşımının gözden geçirilme ihtiyacı üzerinde önemle durulması, konumlandırılması zaruri bir gerekliliktir. Bunun için tamamlayıcı sosyolojiyi sorunu, yeni anlayış yaklaşımını gözden geçirme ihtiyacı üzerinde önemle durulması gereken bir konudur. Tamamlayıcı sosyoloji, toplumu kendinde hapsolmaktan kurtulmanın arayışı olarak teslim edilen gerçekliktir. Günümüz toplumlarını analiz ederek varılan sosyolojik katı tavrı hayatın hızlı, akışkan eylemselliği ve hızın düzenli olmadığı karmaşık, ters, asimetrik olduğu yönde değerlendirerek analiz edilmelidir.

Sosyolojinin tamamlayıcılık sorunu ya da tamamlayıcı sosyolojide, şu anda dünyada meydana gelen olaylara bilimsel bir yaklaşım sağlamak amaçlamıştır. Yeni sosyal normların oluşumu ihtiyacına vurgu yapmaktadır. Bu süreçte tamamlayıcılığın önemi ve rolü en önemli koşul olarak karşımıza çıkmaktadır. Tamamlayıcılığın toplumda neden gerekli ve önemli olduğunu uygun kanıtlarla açıklamaktır. Sosyal ilişkilerin normalleşmesine yapıcı bir yaklaşım ifade etmenin ve ayrıca şimdiki

durumda medyanın rolü ve durumu hakkında analize yer vermenin gerekliliğini ortaya koymaktır. Bu noktada üzerinden durulan bir diğer önemli konu olan “medyanın rolü”nde aktarılan içeriklerin medya sahiplerinin isteğine göre ve planlı bir şekilde gerçekleştiğini belirtmek sosyal gerçekliğin gereğidir ve ifadenin noksan olmasını engelleyecektir.

Tamamlayıcı sosyoloji reçete anlamına gelecek kurallar oluşturmak, hedefe odaklanmak yerine sorun ile ilişki arasındaki tamamlayıcılığın farkındalığını açığa çıkarmaktır. Bu doğrultuda tamamlayıcılığın yeni bir bilimsel anlayışını sunmak temel amaçlardan olmalıdır.

Sosyolojinin tamamlayıcılık sorunu ya da tamamlayıcı sosyoloji, güncelliğin talep görmesi, yeni bir anlayışı içermesi noktalarında belli avantajlara sahiptir. Teorik değerinin yanı sıra öznel fikirlerin açığa çıkarılması noktasında da özgünlüğünü korumaktadır. Konusu itibarıyla dünyadaki duruma ışık veren ve genişletilebilir bir niteliğe sahip olması hasebiyle önem arz etmektedir.

1. TAMAMLAYICILIĞIN GÜNCEL MESELELERİ

Sosyoloji, bireyin içinde yaşadığı toplumda, kendinde olmayanın arayışının anlamlandırılmasıdır. Bu arayış kendinde olanın etkileşimiyle oluşmaktadır.

Mevlana'nın aşkın dünyasına geçişin yansıtıcısıdır Şems. Bu doğrultuda aşk kalbin temizleyicisidir. İçkin olan bedeni aşkın olan ruhu temizlemektedir. Çıkmazının açmazında olunca insan illaki sarılacak bir em bulabilmekte.

Bir insan tahayyül edin, aşık değil, sevdası yok, insana, hayata kuşa, doğaya ya da kendine ya da bir erkeğe... Bunlardan biri ile yanmalı, közü olmalı, külü olmalı. Çünkü kül en iyi temizleyicidir. Tortusu olmamalı. Tortu yüreğe çöker. Kini, öfkeyi, yalnızlığı, kötülüğü getirir.

Efkarın gözünü zalimleştirmiş.

Ya yol ya da yoldaş ol.

Yüreğimin körüğü.

Aşk yüreğin körüğüdür.

Aşk, duygunun en hassas örüntülerle örüldüğü temaşa noktasıdır. Dolayısıyla o kadar kırılğan ki... Sosyal hayatta karşı karşıya kaldığımız gerçekliğin hiç biri bu kadar kırılğan değildir. Onun için o sevmeler ve âşık olmaların ayrılma, uzaklaşma, kavuşamama gerekçeleri aslında çok basit, ilkel, güdüsel, dürtüsel şeyler içerir fakat aşkın kendi içerisinde kendine nevi olmanın yarattığı o kırılğanlıkların, hassasiyetlerin toplam ahengi tamamlayıcı özelliği aşkın uzaklaşmayı, kavuşmamayı, dertleşmeyi yaratmaktadır. Dolayısıyla insan toplumsal gerçeklikle, dip dalgasıyla birlikte âşık olunca elde edemeyeceksin, kavuşamayacaksın, olumsuzluklar olacak, derde düşeceksin, mağdur olacaksın, yüreğin yanacak gibi hissiyatları da, çelişkiyi, paradoksları da beraberinde getirecektir. Oysa aşk en kutsal, en yüce sevgi, her insanın yaşamak istediği, arzuladığı bir şey iken kendi içerisinde bu güzellikten çok bu olumsuzlukları barındıran bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Dolayısıyla insanlar korkuyor, ürküyor, âşık olunca da uzaklaşacağını düşünüyor. Uzaktan sevme, kara sevda gibi kavramlar bunun türevleri olarak karşımıza çıkıyor. Ayrılığın gerekçesi burada çok basit, gereksiz, lüzumsuz tartışmadan çıkabilmekte. Ama aşk insanın kendi olmasıdır. Aslında insanda var olan, söyleyemediği, toplumda paylaşmadığı, sosyal

benliğine itiraf edemediği duyguların depreşme, ortaya çıkma, kendi olma halidir. Tüm yarılımları, tüm sana nüfuz eden tesirlerin tezahür ettiği duygu selidir.

Her bir düşünürün düşünce sistemini oluşturması için mutlaka bir hareket merkezi olmalıdır. Ancak bu merkez tanrısal bir organizma, tanrısal bir organizasyon olmamalıdır. Çünkü böyle sistemler tamamlayıcılığı anlamsız kılar.

Genelde dünya toplumunun, özelde ise ülkemizin genel toplumsal sorunu bloklanmış düşüncelerden hareketle yapısını oluşturmaya çalışmasıdır. Oysaki bloklanmış düşüncelerden yeni bir umut beklenilemez. Türkiye'nin tüm çıkmazı bu hususla yenedünyaya, kendine, ötekine bloklanmış bir anlayışla bakanlardan teşekkül etmesidir. Tanımlama, melek figürünü taştan ve erkek yapmak gibidir. Beynini bloklamayan akademisyenlere, siyasetçilere, ekonomistlere, bürokratlara zaruri ihtiyaç vardır. Aksi ülkenin ve toplumun tamamlayıcılığı açısından tahayyül edilemez bir duruma doğru sürüklenmektedir.

Var olan her şey bir şeyin tamamlayıcısıdır. Ancak insan tecrübesi, akli, bilgisi bunu tam olarak bulmaya kâfi değildir. Bulduğunda ise hayat onun için panayırdır. Kişi cenneti yaşar. Hakikatin tamamlayıcısı olan ölüm, doğumun tamamlayıcısıdır. Ancak doğumun tamamlayıcısı belirsizdir. İnsanın anlayışı bunu bulmaya yöneliktir. İnsan önce bunu ararken tabiatı, toplumu öğrenir, bilir, ondan sorar doğumun tamamlayıcılığını. Fakat orda da keşfedemez. Onu yeniden keşfetmek için tamamlayıcısını kendinde arar. Kendini keşifle tamamlanacağını düşünür, bilir öğrenir. Öğrendikçe kendinin kâmilî olur. Kişi kendini keşfettikçe tamamlanır. Ancak şu gerçektir ki tamamlanırken kendi olmaktan çıkar "EVREN" olur, tabiat olur. Yine de tamamlanamaz. Kişi ancak öldüğünde tam olur. Çünkü öldüğünde eksikliği ve fazlası toplumun diğer üyeleri tarafından bir gerçek olarak ortaya konur. Anı olan hayat gerçekliği ifadeyi kolaylaştırır. Öyleyse kişi yaşarken kendisi ile ilgili gerçekliği ortaya koyamadığı için tamamlanamaz. Birey öldüğünde tam olurken tamlık, anda ondadır. Anda kalır. Anın kendisidir. An o anda tanrılaşmıştır. Yaratanın sendeki tamamlayıcısıdır "AN".

Her şeyi değiştirmeye çalışıp kendini değiştirmeyenler de görülen hastalığın ilacıdır tamamlayıcılık. Değişim ile değişime tutunanların ayrımını yapmak gerekirse ABD değişimin zorlayıcı önerisi olmakta her kesim yönünü buraya dönerek ilham olmaktadır. Oysa ABD değişimin öncüsü değil kendini değiştirmeyen fakat değişimin zorlayıcılığını kullanarak varlığını sürdürmektedir.

İnsan, zaman ve mekânda imkânlar yaratmak için ilişki ve etkileşimde bulunmaktadır. Hayalden başlayarak gerçeğe ulaşmanın süreçleri bu çok yönlü etkileşimlerin bileşkesinde saklıdır. İmkânların olabilirliği hayali gerçeğe dönüştürür. Bu döngü zaman ve mekânın inşasıyla doğrudan ilintilidir. İnşa etmek bu döngüyle mümkündür.

Virüs çağımızın adeta toplumsal yönünün tescili gibi bir işlev görmektedir. Kapitalist sistemin liberal ekonomik boyutunun iki temelinden biri olan bireyciliğin tescilidir. Bireyin kendi olması kendine yetmesi, tek başına mümkün olan en az ilişki ve dayanışma ile hayatını idame etmesi hem öğretiyor hem de öğretti haline getiriyor.

Virüs doğal, toplumsal seleksiyonun tescilini sağlayarak tamamlayıcılık işlevini gizlice idame ettirmektedir. Sosyal yapı ve yapı unsuru olan toplulukların ast-üst ilişkisini (zengin-fakir) adil olmaya zorlamaktadır. Kabiliyeti olmayan topluluklarının global zorlayıcılığı çerçevesinde mutasyona uğrayarak tüm insanlığın eşit bir

muameleye tabi olması gerektiğini zorlamakta ve zenginliğin sağladığı önceliği adalet çizgisine evirmektedir.

Tamamlayıcılık anlayışı bireyin sağlığı ile geleceği arasındaki ilişkinin tüm olumsuz faktörlerden arındırılarak kendi lehine gerçekleşmesidir.

2. GÖNÜLLÜ GERİ ZEKÂLILIK

Akışkanlığın sosyal gerçekliği normalde zekayı geriletken ya da etkin kullanmaktan alıkoyan bu somut duruma tepki koymayı gerektirirken günümüz insanı bunu normalleştirerek faydalanmanın maksimum yöntemini bireysel olarak keşfetmiştir. Bireyselleşmenin ya da faydanın yaratıldığı kendini gerçekleştirme süreç içerisinde toplumsallaşarak gönüllülüğe doğru bir evrilme gerçekleştirmektedir. Bu evrimsel dönüşüm yaşam içinde bir desen oluşturarak toplumsal geri zekâlılık kullanımını oluşturmaktadır. Güncel ifadeyle “Gönüllü Geri zekâlılık” olarak da tanımlanabilecek somut tespit bireyin iradesine ve toplumsal çerçevedeki yerine atıfta bulunmaktadır.

Gelecek asır, toprağı incitmeyen yağmurları sevme asırıdır. Ben en çok bunu seviyorum. Çayın, cigaran ve uzaklara dalıp doğa ilhamına bakmak bireyin kendini tamamlamasını sağlıyor.

Küreselleşmenin akışkanlığı insani zekayı kullanmayı zorlaştırmakta, çoklu değişken ve kontrol mekanizmasının bireye yüklediği tesirler bireyin zekasını kullanmayı geriletmektedir. Bu gerilemenin adı düzeyli engelliliktir.